

۲۰۱۹/۱۰/۱۰

صلاح الدین سعیدی

انتخابات ۱۳۹۸ و طرح های مشخص!

همان حاکمیت قوی و توان اجرای برنامه های اقتصادی، سیاسی خوب را دارد که مشروع و منبعث از اراده مردم و ملت باشد. اراده ملت در عصر حاضر مطابق منطق سخن، تجارب بشری و ارزشهای عالی اسلامی همین انتخاب ملت دریک انتخابات آزاد، شفاف، سراسری و مطابق قواعد قبلاً توافق شده همراه با اراده قوی سیاسی برای تدویر و تحقق آن ممکن است! ملت با شنیدن، دیدن و خواندن برنامه های کاندیدان و تجارب از کار کردگی های سابق و فرصتهایی که این و یا آن شخص و

یا تیم داشت، به صندوق رأی میرود و انتخاب میکند. بر مجریان قانون و کمیسیونهای انتخاباتی است تا قوانین و قواعد کاری از قبل قبول شده را نافذ و عملی کنند.

در پهلوی ده ها مسائل تطبیق قانون مسأله نظارت از مقدار و مرجع مصارف صورت گرفته در انتخابات نیز مهم میباشد.

با شناخت و مشاهدات پیگیرانه از انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۹۸ و تجارب چار دهه اخیر اکثریت قاطع ملت آگاه افغان به سادگی و آسان در انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۹۸ توان و فرصت این را داشت که در بین ۱۸ تیم انتخاباتی اخیر ریاست جمهوری بهترین آنرا انتخاب کند. یعنی آن تیمی که در تمام عرصه های اقتصادی و سیاسی هم تجربه خوب داشته باشد و هم توانایی های مسلکی را دارا باشد.

این هم مسلم است که ازین تیم هرده گانه بیشتر از ۱۴ تیم خود میدانند و می دانستند که در بهترین صورت اگر دریک بخش کشور هم رأی و شنونده دارند، در سطح کل کشور به هیچ وجه نه رأی و حتی نه شنونده دارند و انتخابات را نخواهند برد. آن چشم سفید ها، شیادی ها و حتی تأکیدات احمقانه از برنده بودن عده ای ازین کاندیدان را دیدیم و شنیدیم که حتی از شنیدن چنین شیادی ها من شنونده و مخاطب خجالت کشیدم. مسلم است و باید خاطر نشان کرد که این افراد با چنین تأکیدات مفتضحانه که گویای خلل دماغی شان نیز جلوه گر بود، میخهای بیشتر بر تابوت شخصیت خویش کوبیدند. مسلم است عده ای از ایشان با تأکیدات احمقانه خویش از برنده بودن، احمقانه فکر کردند که شنونده کودن است، در حالیکه واقعیت عکس آنست و شنونده امروز درایت کافی برای درک حقایق دارد.

با تأسف و تأثر ما در بیست سال گذشته از دیموکراسی در موارد زیاد فهم مبتذل، نیم بند و در موارد لجام گسیخته آنرا گرفتیم. به این ترتیب در بیست سال گذشته همان دیموکراسی و اقتصاد بازار آزاد به کشور ما موصلت کرد که یک قرن قبل در جهان

گذشته بود. آن اقتصاد بازار آزاد و آن دیموکراسی لجام گسیخته که همه چیز را عرضه و تقاضا تعیین میکرد و مصالحه مستهلکین با قوانین دفاع نمی شد، حد و مرز معقول برای آزادی بیان روشن نبود و خدمات اولی اجتماعی و ... روشن نشده بود، آن زمان و در حالت توان بقا پیدا کرد که قوانین خوب این همه جوانب غیر قابل قبول را مهار کرد.

در انتخابات اخیر (۱۳۹۸) انتخابات شورا های ولایتی و ولسوالی از انتخابات ریاست جمهوری جدا شدند، سوال مصالحه سیاسی با یک گروه از طالب و یا مذاکرات این گروه طالب با امریکا در برابر انتخابات و انتخاب ملت افغان قرار داده شد، استابلیشمنت ایران و در رأس استابلیشمنت پاکستان در براندازی همه نظام و ساختارهای دولتی افغان بی نهایت کوشیدند و می کوشند، ملیونران و حرام خوران داخلی، نوکران زور و زر رسیده به قدرت تحت سلطه ب۵۲ و نوکران اجیر کشورهای ایران و پاکستان همه و همه تلاش به خرج دادند تا افغانستان را به بحران کشانده و درین میان منافع و مصالح ناروای خویش را کماکان حفظ کنند. آنهایی که باید در تفحصات و در جوی کنی و معماری مصروف می بودند به مارشال و جنرال و قدرت غیر محدود سمت و زبان مبدل شده و به منافع ملت اصلاً تمکین نداشتند و ندارند. این همه نیروهای ضد ملی و ضد منافع ملت افغان متحد شده و قبل ازینکه به منافع ملت و کشور فکر کنند به جیب و قدرت خود کار کردند و می کنند. در این عرصه مذاکرات طولانی ۹ ماهه یک گروه طالب و امریکا فرصتهای زیاد مردم افغانستان را ضایع کرد. درین عرصه عوض کار برای تلافی گناهان، عده ای از سیاسیون دیسانت شده برای رسیدن دوباره به ارگ از هیچ نوع مزاحمت و شرارت دست نبرداشتند.

تخلفات، تخطی ها و مداخلات ناسالم خارجی ها و امریکایان در انتخابات گذشته، همه و همه به باور های مردم ما به پروسه و سهم مردم در انتخابات تأثیر منفی جدی گذاشت. با آن هم این درست و دقیق نیست که تعداد مشارکت در انتخابات اخیر ریاست جمهوری پائین بود و یا است.

پاکستان و سوتة طالبی آن هرچه در توان داشت مانع رفتن مردم به انتخابات شد. اما مردم ما رفتند تا رأی خود را به کار برند. درین میان مشکل اول و غیر منطقی مسأله ستیکر بر تذکره بود.

پروسه توزیع تذکره هایی برقی را دشمنان وطن مختل کردن و این اساس مهم کار عمداً با موانع مواجه ساخته شد. افغانم، تذکره و پاسپورت دارم اما به نسبت نبود ستیکر در تذکره توان انتخاب و حق انتخاب داده شده در قانون برایم میسر نیست و از آن محروم و سلب صلاحیت شده ام.

تذکره و ستیکر در تذکره داشتم و رفتم به انتخابات. اما در سیستم بایومتریک نام من مطابقت نکرد و فرصت رأی دادن ام سلب شد.

رأی دادم و انتخاب مطابق بایومتریک کردم، ماشین های بایومتریک مفقود و در مواردی حافظه اش کشیده شد.

و....

من افغان ادای رسالت کردم اینکه رأی و انتخاب ادای وجبیه و سپردن امانت به اهلش است در بخش خویش ادای رسالت کردم و میکنم اما عوامل بیرونی و خارج از توان من دارند مرا به حاشیه میکشند کشیدند و خلاف واقعیت تأکید دارند که من در انتخابات ریاست جمهوری اشتراک متناسب نکرده ام. این بی انصافی محض و دروغ شاخدار است.

در قانون سطح مشارکت مشروعیت انتخابات را منتفی نمی کند. اما من منحصراً ملت افغانستان اشتراک کرده ام. در جهان و تجارب کشورهای جهان ایدیال و خوب می بود اگر حوالی سه و نیم میلیون افغان در انتخابات اشتراک میکردند

اما چنانچه گفته آمدیم در قانون سطح کم اشتراک مشروعیت انتخابات را منتفی نمی کند.

و اما طرح و یا طرح های مشخص در مورد انتخابات ۹۸:

۱- تمام آسیب ها و کمبودهای فوق شناسایی، تثبیت و مورد ارزیابی قرار گرفته و از آن درسهای مشخص برای آینده گرفته شوند.

۲- نتایج زلزله شیتها و بایومتریک هر دو حساب شوند. علت تفاوت ها روشن و با گزارش های ناظرین و معلومات مقدماتی مقایسه و علت تفاوت ها توضیح شود. این همه منطقاً قابل توضیح اند.

۳/ در محلاتیکه به ماشین های بایومتریک دستبرد شده تحقیقات جنایی بلافاصله آغاز و متخلفین بلافاصله به پنجه قانون سپرده شوند.

درین بخش ها و سایت ها اگر نتایج از ماشین ها و حافظه های بایومتریک ممکن نباشد بدست آید، باید رأی به اساس زلزله شیتها حساب اما برنده و بارنده انتخابات به این بنیاد صورت نگیرد. به این معنی که برنده و بازنده بر اساس بایومتریک اما به خاطر احترام به رأی ملت در موارد دستبرد بر ماشین های بایومتریک این رأی به اساس زلزله شیتها صرف برای دادن تصویر خدمت ملت و جهان تقدیم شود.

۴/ اگر به اساس بایومتریک اشتراک در انتخابات بسیار پائین باشد و مذاکرات سیاسی با مخالفین مسلح به شمول این گروه از طالب که با امریکا در مذاکره است، به نتیجه چنان برسد که مذاکرات راستین بین الافغانی صورت گیرد، با وجود اینکه مشروعیت انتخابات در قانون به سطح مشارکت ارتباط ندارد اما با آن هم بعد از توافقات لازم و بعد از توافقات صلح سیاسی با مخالفین مسلح، جهت اشتراک مخالفین مسلح توافق کرد، میشود بعد از قبول آتش بس بر سر انتخابات قبل از وقت یعنی تا دو سال آینده بحث و طرح ارائه کرد.

در جهان هست مواردی هم، زمانیکه حکومتها در برنامه های خویش ناکام و یا مورد شک و تردید قرار میگیرند همین حکومتها به انتخابات قبل از وقت می روند و سند صحت و سقم خویش را از ملت دوباره به دست می آورند.

درین صورت مسأله انتخابات شورا های ولسوالی، ولایتی و انتخابات قبل از وقت ریاست جمهوری را در یک زمان بعد از دو سال از نو همراه با تشدید پروسه توزیع تذکره های الکترونی مطرح کرد. این همه بر علاوه دیگر زمینه ساز آوردن تغییرات در قانون اساسی کشور از مجاری مشروع نیز خواهد شد.

این مسایل جزئیات بیشتر و این مسوده يك طرح پیشنهادی شده می تواند. ومن الله التوفيق
